

П.Л. СЕН. Д-Р ЮРІЙ СТАРСОЛЬСЬКИЙ ВДРУГЕ ПРОГЛОШЕНИЙ НАЧАЛЬНИМ ПЛАСТУНОМ

Філадельфія/Торонто. — Головна Пластова Рада подає до відомо усім пластунам і пластунам у світі та українському громадянству, що згідно із Грамотою про Начального Пластуна, схваленою 5-им Збором Конференції Українських Пластових Організацій у 1970 р. та Правильником вибору Начального Пластуна — Пленум Головної Пластової Ради, в порозумінні з Головною Пластовою Булавою та Крайовими Пластовими Старшинами, дня 14-го червня 1979 р. вирішив проголосити вдруге Начальним Пластуном на чергову семінарну каденцію пл. сен. кер. д-ра Юрія Володимира Старосольського, Л. Ч.

Начальний Пластун пл. сен. кер. д-р Юрій Старосольський

присутності пластового загону і представників Українських Церков та громадянства. Програма Інавгураційного введення пл. сен. кер. Ю. Старосольського на наступну каденцію така: 10 год. ранку — Служби Божі, 11:15 год. — Інавгураційне введення, а відтак святковий обід для представників організацій і запрошених гостей.

Українські Канадські Ветерани зложили даток на Осередок Української Культури й Освіти

Вінніпег. — Українські Канадські Ветерани у Вінніпегу, 141-й Відділ Королівського Канадського Леґіону, зложили даток на суму \$2,527.65 на Осередок Української Культури й Освіти, з призначенням закупити меблі для аудиторії в Осередку.

Голова цього Відділу Ветеранів, Т. Шиман, вручив чек голові Дирекції Осередку п-і З. Гайворон в присутності представників Дирекції Осередку і членів управи Леґіону, заявляючи, що ветерани вповні підтримують

працю Осередку та змагання зберегти українську культуру спадщину в Канаді. Відновлення нових приміщень Осередку — це позитивне явище, бо відвідувачі Осередку зможуть оглянути музей чи галерею, користуватися бібліотекою чи архівом, та слухати доповіді в нових просторах приміщення.

Леґіон зложив даток на заклік Дирекції Осередку, звернений до всіх українських громадських установ, щоб допомогли в покритті коштів перебудови та устаткування нових приміщень.

„Писанка українським дітям” і зустріч із Надією Світличною у Нью Йорку

Надія Світлична серед дітей Школи Українознавства СУМ-А в Нью Йорку.

Міжнародний Рік Дитини проголошений Об'єднаними Націями, цілий світ підхопив із захопленням і віровірністю і кожна держава відзначає цей рік відповідно до своїх вимог і потреб.

У цей Рік Дитини включилось дуже активно і українське суспільство на чолі з різними організаціями на еміграції під ключем „Українські діти - дітям”.

Сьогодні ми не маємо своєї держави, яка дбала би про долю і майбутнє, про виховання наших дітей, тож для нас розсіяних на чужині ця акція має особливе велике значення. За судьбу української молоді і національної свідомості відповідаємо ми всі — українське громадянство на еміграції.

Ми втомлені вже, старіємо, хтось мусить нас заступити, хто? Чи подбали ми про нове національне виховання в переконанні і морально стійке покоління? Коли прогавили час, а ми багато прогавили, швидко берімся, об'єднамо наші промахи. Український Рік Дитини дає нам усі можливості. Наше прип'яв'я каже, що „Батьки, яким діти удалися, мають

дітей, що їм батьки удалися”, а ми ще додамо і скажемо: „Держава, якій удалися її громадянин може бути горда, що це заслуга її удалих громадян!”

Управа ОЖОЧСУ Відділ в Нью Йорку, розуміючи своє завдання у питанні виховання української молоді, як нового авангарду в боротьбі за волю і права української нації перебрала на себе завдання присвятити в цьому році ще більше уваги і посилити працю в тому напрямі.

Бо хіба ж ми можемо бути байдужі, який життєвий шлях виберуть українські діти.

Заходом ОЖОЧСУ Відділ в Нью Йорку та Управою Школи Українознавства Осередку СУМ-А відвідувало „Писанку для української дитини” з мистецькою програмою під зарядом директорки п-і П. Андрієнко-Данчук та тепер вже покійної п-і Б. Чарторийської.

Щоб підкреслити цю подію влаштовано зустріч дітей з колишнім українським політв'язнем Надією Світличною, що пройшла у зворушливості і сердечній настрій для нас усіх. Все це (Продовження на ст. 3)

КОНГРЕС СХВАЛИВ ЗАКОН ПРО СТВОРЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ОСВІТИ

Вашінгтон. — У середу, 11-го липня, Палата Репрезентантів схвалила Радом більшістю схвалений вже раніше Сенатом законопроект про створення окремого, на міністерському рівні, Департаменту освіти і виховання. Створення такого нового департаменту пропонував уряд президента Картера. Голосування в Палаті було 210 голосів за і 206 проти.

Сенат схвалив подібний законопроект в квітні ц. р. більшістю 72 голосів проти 21. Звертається увагу, що між цими двома законопроектами, що їх схвалили раніше Сенат і тепер Палата Репрезентантів, є поважні розбіжності і передбачається, що спільна палатно-сенатська конференція матиме поважні труднощі в намаганнях узгодити обидва законопроекти. Законопроект, що його схвалив Сенат, відноситься до самого створення нового, вже 13-го з черги, департаменту для координації розпорощених по інших департаментах освітньо-виховних справ. Натомість законопроект, що його схвалила Палата Репрезентантів, включає вже цілий ряд практичних справ, зокрема можливість на введення початкової освіти в школах, заборону перевезення студентів автобусами для творення расового балансу в школах, дозвіл на введення расових квот студентів в коледжах та ряд подібних справ.

Між іншим, законопроект Сенату включає додаток про створення Бюро двомовного навчання і справ меншин, директор якого підлягав би безпосередньо секретареві освіти. Цей додаток внесли спільно сенатори Абрагам Рібікофф, Денніс ДеКонсіні та Пітер Доменіс. Законопроект Палати Репрезентантів не має подібного додатку, однак передбачає пост асистента секретаря для спеціальної освіти, що могло б також включати двомовне навчання.

ГАРВАРДСЬКА ШКОЛА ПРОПОНУЄ БІЛЬШЕ ВИКОРИСТОВУВАННЯ СОНЯШНОЇ ЕНЕРГІЇ

— Кембридж, Масс. — Гарвардська Школа Бізнесу, після шістьох років студій і аналізу енергетичної проблеми в Америці, прийшла до цілого ряду практичних заключень, пропонує заохочувати енергію та поступово розвинути і більшого використання сонячної енергії, замість розвитку синтетичного пального — інформують „Нью Йорк Таймс” з 12-го липня. Подібні рекомендації видавали вже інші урядові і приватні інституції, які займаються і студіюють енергетичну проблематику Америки, але існували припущення, що ці інституції й агенства могли керуватись деякими „анти-бізнесовими пересудами”.

Гарвардська Школа Бізнесу збрала анкету своїх студентів у 350 сторінок звітності, а директор т. зв. „Енергетичного проекту” цієї школи, проф. Роберт Стобо, заявив: „Ми не кажемо, що ми матимемо соняшну суспільність. Ми тільки кажемо, що ми повинні йти в тому напрямі та що розвиток повинні підтримати не тільки ті, що цікавляться оточенням, але й нафтові компанії та вся бізнесова громада для її власного добра”.

Студія Гарвардської школи під заголовком „Енергетичне майбутнє” має бути опублікована окремою книжкою з кінцем цього місяця і її можна буде набути в книгарнях.

Президент Картер закінчив наради, приготовляється до промови

Вашінгтон. — Згідно з інформаціями з Білого Дому, президент Джиммі Картер закінчив наради, 11-го липня, закінчив у Кемп Дейвіді, урядовій дачі в Меріленді, свої однотижневі наради з фахівцями і тепер протягом двох днів у цей же день реасумує вислід своїх нарад та приготується до заповідного вже раніше звернення до народу в справі енергетичної проблематики країни. Передбачається можливість, що Президент виступить це своє слово-звернення в неділю ввечері. Рівночасно з урядових джерел інформують, що Джеймс Р. Шлейсінджер, секретар енергії, готовий до резинації зі свого посту, але інші урядові речники відмовились підтвердити цю інформацію.

Землетрус вблизи Шанхаю усмертив 11 осіб, багатьох поранив

Пекін, Китай. — У середу, 11-го липня, сильний землетрус навістив територію Китаю, 150 миль на північний захід від Шанхаю, вбиваючи 11 осіб і поранивши багатьох, — інформують „Новое Китайське Пресове Агентство”.

З офіційних джерел подають, що землетрус розпочався о год. 6:57 ввечері, сконцентрувавши свою силу в районі Лянгу в провінції Янгу. Більшість домів на цьому обширі землетрус зовсім знищив, 70 відсотків будівель в інших частинах цього району є також зруйновані і зрівняні деякі гроби на річках. Пресове агентство подає, що коливання землі було дуже сильне, що його, крім в Шанхаї, відчувало багато інших провінцій Китаю.

Китайські військові частини заатакували територію В'єтнаму

Бангкок, Тайланд. — Пресові агентства інформують, що у середу, 11-го липня, на території В'єтнаму, понад дві милі від кордону, вступив китайський військовий батальйон — 1,500 воїнів, вбиваючи цивільних людей, підпалюючи дома та винищуючи урожай.

Натомість речник китайського уряду в Пекіні обвинуватив в'єтнамців, що це

вони допускаються різних провокацій внутрі китайської території.

Тим часом офіційний орган В'єтнамського уряду — „В'єтнамське Пресове Агентство” інформують, що в'єтнамський уряд висів протестатійну ноту до уряду Китаю, засуджуючи атаку як „злумисний акт” з прицілом на „нараження безпеки В'єтнаму і затруєння атмосфери переговорів”.

А. САДАТ І М. БЕГІН ЗАКІНЧИЛИ ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Ізраїльський прем'єр Менахем Бегін та єгипетський президент Анвар ель-Садат під час пресконференції в Александрії.

— Александрия, Єгипет. — Президент Єгипту Анвар ель-Садат і прем'єр-міністр Ізраїля Менахем Бегін закінчили дводенні наради у цьому відпочинковому центрі на бережжі Середземного моря в справі переведення в життя постанов підписаного цими країнами мирного договору та погодились продовжувати їх в Гаїфі, Ізраїль, під кінець серпня ц. р.

Під час пресової конференції в середу, 11-го липня, Садат і Бегін скаржились на розмови, як „теплі і успішні”, хоча вони не подали до відомо конкретних заходів у переведенні в життя постанов спільного договору, зокрема таких питань, як автономія для палестинців на Ізраїлем окупованих територіях біля міста Гази і на західному березі ріки Йордан, майбутній статус Єрусалиму тощо. Президент Садат заявив кореспондентам, що він і Бегін „погодились не погоджуватись” в справі ізраїльських поселень на західному березі ріки Йордан, а натомість зосереджували увагу на „загальну ситуацію” на Близькому Сході. Садат і Бегін відмовились вводити в подробиці розмов, підкреслюючи, натомість, сам факт їхніх зустрічей, що є запорукою „успіху на далішню мету” у розв'язці поодиноких проблем.

Щодо питання автономії для палестинців, Садат сказав, що „ми свідомі того, що маємо час” на розв'язку цього питання. Це раніше підтвердив спеціальний посол ЗСР Роберт Стравс, який заявив після повороту з подорожі по Близькому Сході, що він не сподівається будь-яких конкретних вислідів теперішніх розмов та що на них прийдеся почекати аж до осені.

Дорадники Садата і Бегіна мають почати чергову серію нарад в Гаїфі вже 5-го серпня, хоча ще не відомо, чи порядок нарад включатиме питання автономії для палестинців.

Причиною конфлікту була програма комуністів в останніх виборах до Палати Депутатів і до Сенату, які

відбулись 3-го червня ц. р. У виборах до Палати Депутатів Комуністична партія Італії одержала 30,4 відсотка голосів — на 4 відсотки менше, як у виборах в 1976 році. У виборах до Сенату ці голоси впали до 31,5 відсотка, тобто на 2,3 відсотка менше. Скрайне крило партії обвинуватило Берлінгера у програнні, вказуючи на його політику „історичного компромісу”, тобто співпраці з Християнсько-демократичною партією. Опрокидуючи ці закиди, Берлінгер сказав, що його настанова була правильною, але актив партії зробив ряд помилок у переведенні її в життя. Тому він тепер змінив своє становище і висунув пропозицію перейти в ряди опозиції, що й схвалив центральний комітет майже одностайно. Берлінгер заявив, однак, що ним очолювана партія додержуватиметься поміркованих напрямків у відношенні до інших політичних партій Італії.

ЗСА переговорюють з нікарагуанськими повстанцями

Сан Хозе, Коста Ріка. — Члени нікарагуанської повстанської хунти інформують, що їхні розмови із спеціальним висланником З'єднаних Штатів Америки в справі „спільної мети”, себто усунення від влади президента Анастасія Сомози, успішно продовжуються і конкретизуються.

Американським послом у переговорах з хунтою є Вілліам С. Бовдлер. Згідно з повідомленнями, розмови в основних справах уже успішно закінчено і тепер обмірковується пункт за пунктом поодинокі пропозиції. Першою справою є уступлення президента Сомози, на що Америка вже має його згоду і тепер обмірковується вже тільки умова його уступлення. Другою справою, яку обстоює Америка є справа поширення революційної хунти та доповнення її новими більш поміркованими, людьми. Повстанці пообов'язали, що їхня згода на таке поширення хунти може виглядати на їх капітуляцію перед Америкою.

Лідер лівої партії веде у виборах на президента Болівії

Ля Паз, Болівія. — Після обчислення двох третіх голосів з виборів на президента Болівії, що відбулись 1-го липня, на перше місце висунувся кандидат лівої партії, Герман Сілес Суазо, з 35,4 відсотками голосів. На другому місці з 31,8 відсотками голосів є лідер болівійського Націоналістично-революційного руху Віктор Лаз Естенсоро.

Берлінгер закріпив своє становище лідера італійської Компартії

Рим, Італія. — Еріко Берлінгер, секретар Комуністичної партії Італії, вийшов переможно з внутрішнього конфлікту партії, закріпивши за собою ще сильніше становище її лідера та добившись вибору чотирьох своїх однодумців до семичленного секретаріату. У вівторок ввечері, 10-го липня, 169-членний Центральний комітет обрав до секретаріату, крім Берлінгера, ще чотирьох членів ним очолюваного крила партії та двох технократів, схвалюючи тим самим помірковану настанову Берлінгера та його рішення перейти в ряди опозиції до Християнсько-демократичної партії. Скрайне крило італійської компартії втратило два голоси в секретаріаті, який тепер є доміновою фракцією Берлінгера.

КИТАЙ ПРОГЛОСИВ ПЕРШІЙ КОДЕКС ЗАКОНІВ

Пекін. — Уряд Китайської Народної Республіки 7-го липня ц. р. проголосив перший кодекс законів від часу заснування комуністичного Китаю, які вносять, що становить злочин в обличчя встановленого права.

Кодекс забороняє тортури для одержання інформації від арештованих осіб та ставить поза законом кривоприсягу, незаконне арештування та безправні ревізії громадян та їх домів. Однак, нове законодавство задержує кару смерті за „найбільш огидні злочини” — вбивство, грабунки, підпал, уживання вибухових матеріалів, вбивство отрутою і т. п.

Це перший раз за останніх 30 років, що біля одного б'льйона китайців мають кодекс карних законів, які вносять їхні громадянські права та які, принаймні в теорії, дають одиницям охорону держави, що було нечуване досі під комуністичним режимом.

Кодекс також намагається дати дуже загальну дефініцію „контрреволюційних дій”, які також потягають за собою кару смерті. Дефініція охоплює такі провини, як намагання усунути легальний уряд, шпигунство, підкупство державних урядовців, скоплювання літаків, саботаж та за „відмову платити податки”.

Досмертні засуди чекають тих, що „заколюють публічний лад”, перепачкують наркотики, гвалтують жінок, і за негальний виліз за кордон.

Кримінальні закони застосовуються до злочинів, доканих на китайській території і на китайських кораблях і літаках. Чужинці, які провиняться проти закону, можуть бути депортовані як засіб „виімкової” карі. Коли чужинець попустиється до злочину проти китайського громадянина чи проти Китаю поза межами держави (Китаю), його можуть судити, коли він буде до Китаю.

У минулому обвинувачених судили звичайно в масових розправах, де підсудні дуже часто не знали за що їх судять. Згідно з офіційною інтерпретацією нового кодексу карних законів, права громадян в Китаї є забезпечені і що „індивідуальні, демократичні чи будь-які інші права громадянина не можуть бути порушені будь-ким, чи будь-якою організацією”. У минулому, — твердить урядові кола в Пекіні, — права громадян не були гарантовані, тому їх часто порушували, що тепер не буде, завдяки новому кодексові карних законів, які виключають будь-яке порушення громадянських прав, — твердить урядові чинники Китаю.

Совєтська влада старатиметься використовувати твори Лесі Українки проти „буржуазних націоналістів”

Київ. — У Київському меморіальному музеї Лесі Українки з нагоди завершення випуску зібрання творів цієї поетеси у дванадцяти томах, підготовленого інститутом літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР за участю співробітників Інституту мистецтвознавства фолклору та етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР, науковців столичного університету, тут відбулася зустріч членів редакційної колегії видання, упорядників, редакторів в-ва „Наукова думка”, представників літературної громадськості міста, — інформують київська „Літературна Україна”.

У зміст останнього видання творів Лесі Українки входять: поезія, проза, прозові переклади, епістолярна спадщина, записи народної творчості поетеси та „Пісні з голосу Лесі Українки”, записані Миколою Лисенком та Климентом Квіткою. Поезії подані за збірками, які впорядкувала сама Леся Українка, а не в хронологічному порядку.

як це було досі в інших виданнях.

Промовляючи на зустрічі, Є. С. Шаблійовський, голова редакційної колегії та член-кореспондент АН УРСР зальфіслював життя і творчість Лесі Українки, бо сказав так: „Завершення видання творів Лесі Українки — важлива подія в літературно-мистецькому житті Радянської України. Це раз підтвердження маршів потуг буржуазно-націоналістичних фальсифікаторів витлумачити біографію і творчість поетеси-інтернаціоналістки в своєму домі. Поетеса була діяльним учасником загальноносоціального революційно-демократичного духу, гарячим прихильником єднання всіх прогресивних сил, духовного взаємопізнання і творчого співробітництва народів. І сьогодні її спадщина — гостра зброя в боротьбі проти наших недругів. Стотисячний тираж видання швидко розподілиться, що служить переконливим свідченням популярності і злободенності вогнистого слова дочки Прометей”.

Біля села Красного в Україні знайдено срібні монети

Суми. — До Путивльського крайознавчого музею доставив один робітник 228 срібних монет разом із міною посудом. Ця цікава знахідка трапилась біля села Красного, Путивльського району, коли цей робітник під час земляних робіт, вигортавши бульдозером землю, завважив, як з-під

ковша його машини почали сипатися монети.

Працівники музею після довгих нарад зі спеціалістами прийшли до висновку, що всі ці срібні монети випущено шість сторіч тому. Вони дісталися сюди торговельними шляхами, — інформують київська „Радянська Україна”.

„Братерське єднання” на концерті в Києві

Київ. — Тут, — як інформують київська „Молодь України”, — для учасників засідання, присвяченого 60-річчю комсомолу України, відбувся „святковий” концерт.

„Святковість” цього концерту, мабуть, полягала, як видно це з виступів „лохих сил комсомолу”, на промовах, вокальних, музичних та танцювальних точках, а шобільше полягала на цьому, що на естраді виступали на переміну українські і російські виконавці, а також авторство цих точок належало двома „братніми” народам во виду відзначення „325-річчя возз'єднання”.

Та й мовля, хоча це було засідання комсомолу України, лунала й по-російськи. Поміж різними піснями „вперше прозвучала” на цьому концерті пісня присвячена ЛК СМУ п.з. „Спасибо вам, большевики!” Тоді до неї написав Л. Татарино, а музику скомпонував А. Зуєв — „молодший і старший” брати-члени „великого радянського народу”.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by
Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07304

Тижень Поневолених Націй

Дня 17-го липня 1979 мине двадцять років від ухвалення американським Конгресом Резолюції про Тижень Поневолених Націй, яка по підписанні Президентом Двайтом Д. Айткенвером, стала федеральним законом (Публічний Закон 86-90). Закон зобов'язує кожнорічного президента Америки проголошувати третій тижень щирої кожного року Тижнем Поневолених Націй та іншати спеціальні прокламації, закликаючи американський народ відповісти церемоніями відзначати цей тижень „до того часу, коли всі поневолені нації в цілому світі не досягнуть свободи й незалежності“.

Ця резолюція була ухвалена в часі, коли „холодна війна“ була в найбільшій розгарі, і тому реакція Москви була зухвалою та звинувачувальною. Нікіта Хрущов кричав до віцепрезидента Річарда Ніксона під час візиту останнього в Москву, називаючи резолюцію „брутальною провокацією“ та „вмешуванням Америки у внутрішні справи СССР“. Підприємливо навіть дозволила Москва говорити в Об'єднаних Націях по-українськи та вихвалити життя „вільної“ України в складі СРСР.

З часом з приходом політики „мирної коєксистенції“ чи „мирного співжиття“, президентські прокламації ставали звичайною рутинною, що, однак, не перешкоджало Москві щороку вести гостру кампанію проти Тижня Поневолених Націй в пресі, радіо та на різних міжнародних конференціях, включно з Об'єднаними Націями. Коли Білий Дім та Державний департамент трактували Тижень Поневолених Націй досить байдуже, а навіть холодно, то американський Конгрес всеціло підтримував цю допомогу, хоч би морально, для поневолених націй. Кожного липня ряд американських сенаторів і конгресменів виголосили в конгресі відповідні промови та заяви в Конгресі, які описали друкуються в „Конгресовому Рекорді“, закликаючи американський народ до відзначення Тижня та висловлюючи моральну підтримку поневоленим народам. Рівнож губернатори різних штатів та посадовці багатьох міст видають щорічно спеціальні прокламації з нагоди Тижня Поневолених Націй.

У цьому загальноамериканському процесі велика шолуга належить проф. Левові Е. Добрянському, президенту УКАА та щільній системі УКАА. Проф. Добрянський є автором Резолюції про Тижень Поневолених Націй та головним „мотором“ відзначення Тижня по містах Америки. Він допомагає різним американським патріотичним організаціям відзначувати цей тижень як голова організації, якою є Крайовий Комітет Поневолених Націй.

Заслуга УКАА в тому, що від самого початку проголошення Тижня Поневолених Націй такі публікації УКАА, як „Український Квартальник“ і раніше „Український Бюлетень“, беззастанно пропагували на англійській мові ідею Тижня. УКАА також майже кожного року видає спеціальні брошури в англійській мові про поневолені нації, які у великих тиражах розсилають по цілій Америці.

У чому є значення Тижня Поневолених Націй? Поперше Тижень Поневолених Націй є політичним символом та пригадкою для цілого світу, що російська комуністична імперія є побудована на поневоленні мільйонів неросійських народів, більшість з яких мають свою давню історію, культуру й цивілізацію та політичну традицію самостійності.

Подруге, Тижень Поневолених Націй є законом в ЗСА, це, мабуть єдиний випадок, що Україна та інші неросійські народи є офіційно визнані законом такої могутньої потуги світу як Америки, як поневолені нації, які повинні мати свою політичну самостійність.

Потрет, поневолені народи — це одно з найслабших місць московсько-комуністичної імперії. Тому Москва так тривожиться на саму загадку про поневолені нації, бо вона знає силу та значення визвольних рухів.

Українські громади повинні навіть більше ніж інші етнічні групи активно підтримувати відзначення Тижня Поневолених Націй з уваги на те, що без України будь-яка інша поневолена нація не зможе визволитися з московської кормити. Ми, очевидно повинні ні на одну хвилину не забувати про поневолені України, і тому нам треба говорити й писати про це не так для нас, українців, а для Америки, для цілого світу.

Цьогорічне відзначення Тижня Поневолених Націй дає нам чимось добу нагоду висловити наші почуття та почування наших братів і сестер в Україні, які серед тяжких обставин борються за визволення з московської цеволі.

ОДИНАДЦЯТЬ ДНІВ ІЗ ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ

Старання звільнити Валентина Мороза зі совєтської тюрми почалися ще в 1970 році. Ціла українська спільнота в Америці й Канаді, включно з Українським Народним Союзом, брала активну участь у цих стараннях. Майже в кожному місті Америки й Канади відбувалися численні маніфестації протестів, парадів, що їх влаштовували українські громади. У багатьох містах заснувалися „Комітети Мороза“ і їхня діяльність теж вимовно включалася у ці старання.

Деякі українські політичні угруповання, не будучи певними, які політичні погляди в Мороза, приглядалися цьому збоку, придержуючись засади: „Почекаємо — побачимо“. Шоденник „Свобода“, що його видає Український Народний Союз, як також англомовний „Український Тижневик“, подаючи звіт про кожну маніфестацію з кожної акції „Звільніть Мороза“, перетворили окремі дії в широку, об'єднану, загально-громадську акцію. Під час голодівок Валентина Мороза „Свобода“ подавала кожного дня звіт про його стан здоров'я Мороза та зв'язаних із ним подій.

Після голодівок В. Мороза почалися голодівки студентів, Союзу Українок, молоді та інших організацій. Український науковий Інститут при Гарварді запропонував В. Морозові працю викладача, якщо б він прийав до Америки. Український Народний Союз пообіцяв йому матеріальну допомогу, як теж покриття коштів переїзду і медичних витрат.

Українська громада була в постійному контакті з представниками американського й канадського урядів, кожнорічно передаючи їм прохання, щоб вони інтерв'ювали в справі звільнення Мороза. Ім'я „Мороз“ стало дуже відоме і популярне серед американських й канадських урядових кіл.

Із огляду на те, що старання звільнити Мороза тривали так довго, вони поволі, часом, притихли і всі більш акції припинилися. Деякі люди взагалі втратили надію на те, що Москва будь-коли звільнить Мороза.

На початку лютого цього року до моєї канцелярії заїшов один з редакторів англомовного „Українського Тижневика“ Ігор Дябога, і сказав: „Пане Голово, у вересні 1975 року голова Верховної Ради УССР І. С. Грушевський сказав трьом членам канадського парламенту, що коли Мороз відсидить свою кару і якщо американці це дальше бажатимуть мати його в Америці, то

можуть його мати. Речення кари Мороза кінчатися в червні ц. р., а беручи це, що різні Комітети Мороза майже перестали діяти, чи не було б хороше ідеї, чи не було б хороше зробити щось таке, що пробудило б їх усіх з сну“.

Після цієї розмови, я зразу написав листа до державного секретаря Сайруса Р. Венса, повторив у ньому заяву І. С. Грушевського, поклавши також на інші факти і закінчив листа словами: „Наші члени, як і ціла українська громада в Америці, є дуже затурбовані цією справою і готові зробити все можливе, щоб спроводити Мороза, після його звільнення, до Америки. Америка дуже багато скористає з того, коли в ній замешкає світової слави історик і борець за людські права. Ми будемо дуже вдячні за кожну допомогу в цій справі, яку одержимо від Вас і Вашого департаменту“.

У англомовному „Українському Тижневик“ за 11-го лютого 1979 року надруковано заклики до членів УНС, що його підписав. У цьому заклику звернувся до всіх членів УНС із проханням писати листи до своїх конгресменів, сенаторів і членів канадського парламенту і просити їх, щоб вони зв'язалися з відповідними чиновниками, які допомогли б Валентині Морозові емігрувати до Америки.

Таким самим закликом надруковано теж українською мовою „Свободи“. У додатку, починаючи з 11-го лютого 1979 року, в кожному числі „Українського Тижневика“ друковано свого роду оголошення величини двох колонок, довге на 3/4 інча, обведене чорною обводкою, де була поміщена світлина Валентина Мороза і напис „Так, ми його хочемо“.

Такі оголошення друкував „Український Тижневик“ у кожному числі аж до часу звільнення Валентина Мороза.

Кожнорічно висилано один примірник до Державного департаменту і до багатьох американських сенаторів та конгресменів. Ми переконані в тому, що постійні пригадки в „Українському Тижневик“ в напрямі відновлення старань над звільненням Мороза були дуже на часі. Вони появились саме тоді, коли Державний департамент почав переговори зі совєтськими урядовими чиновниками в справі виміня двох совєтських шпигунів за зв'язаних дисидентів.

Це не був випадок, що прізвище Мороза було включене в договір виміни. Подано це тільки тому, щоб представити націй (Продовження на ст. 3)

У ІДАЛЬНІ СВОЇ ПРОБЛЕМИ

Останнім часом на сторінках совєтської преси з'явилось кілька матеріалів про фірму „МекДоналд“ — добре відому у З'єднаних Штатах Америки. Її звинувували у сприянні в переговорах узброєння, вихованні американської молоді в дусі милітаризму та експансіонізму, пропаганді американського способу життя. Що ж це за фірма? Може „МекДоналд“ воєнна фірма? Чи якась військова школа? Або це засіб масової інформації, який так багато в Америці? Ні, „МекДоналд“ об'єднує добре налажену мережу численних їдальень та кафе, де кожен американець або гість у ЗСА може одержати сніданок, обід чи вечерю за одну хвилину. „Гембургер“, тобто „бутерброд“ з котлетою, смаженою картоплею, різні тістечка з рибою чи сиром — ці та інші страви швидко потрапляють з електричної кухні на роздавальні лінії „МекДоналда“, задовольняючи наймощнішіх відвідувачів.

У відповідь на прохання американських журналістів прокоментувати висловлювання совєтської преси, керівники цієї фірми широко зазначили: очевидно, совєтським газетарям вже немає про що писати. То ж можемо порадити їм більше уваги приділяти власному громадському харчуванню.

Гортаючи сторінки республіканських центральних газет, одразу ж відчувашся вже знайомий політичний підхід совєтської преси до кухарів та їх продукції. Як завжди, всі випадки життя підкріплюються лєнінськими цитатами. Виявляється, Ленін відносив громадське харчування до паростків комунізму.

Як же сьогоднішні спадкоємці Ілліча плекають і розвивають ці паростки? Скажемо одразу: в порівнянні з фірмою „МекДоналд“ — погані. Здебільшого спостерігається зростання громадського харчування вище, тобто розширення мережі, й менше — углиб, коли удосконалюються, урізноманітнюються форми і методи обслуговування в їдальнях, кафе, ресторанах.

Наболіле питання громадського харчування — це забезпечення гарячими стравами робітників великих підприємств, які працюють у три зміни. Якщо робітники першої зміни ще встигають одержати обідній їм набір страв, то другу зміну вже чекає, так би мовити, урізаний комплексний обід, а третя вимушена задовольнитися буфетною продукцією. Нині у літню пору, коли скрізь має бути повно своєї городини, громадське харчування відчуває дефіцит овочевих страв.

Коли ж вони з'являються, їхня вартість вища, ніж ціна цілого комплексного обіду для робітника. Тсді починається полеміка між керівниками громадського харчування і профспілками.

Перші не можуть знизити собівартість продукції, другі не квапляться виділяти допоміжні кошти. А терплять від цього робітники, які працюють на підприємствах Києва і Запоріжжя, Харкова й Львова, Полтави й Донецька. Цей перелік можна продовжити.

А як з харчуванням школярів? Їх часто називають „привілейованим класом радянського суспільства“. Здавалось б саме для них оті паростки комунізму мають зростати і зростати. Тим часом київська газета „Радянська Україна“ закликає дітяків до участі у здійсненні власного харчування. Яким чином? Що вони можуть зробити? Виявляється, здешевити харчування можна за рахунок городини, вирощеної на пришкольних ділянках. Що це — елемент натурального господарства? Якщо хочете — так, але ж що робити, коли немає іншого анідуху?

„У Костопільському районі на Ровенщині“, — пише газета „Радянська Україна“, — є змога здешевити харчування, поперше, за рахунок городини, вирощеної на пришкольних ділянках, подруге, за рахунок фондів, виділених колгоспам і радгоспам“. Але шлях овочів на іншому маршуті, тобто з колгоспів часто уповільняються із-за нерозпорядливості районної споживчої спілки. В результаті якість страв тут низька, асортимент їх бідний. „Чому“, — визнає газета, — постійно виникають проблеми тарілки і ложки“. Чому, запитуєте? А тому, що тут бракує посуду і справжнього турботливого господарювання.

Деякі зауважуватимуть: це — дрібниці. Ні, у Полтавській області, наприклад, із 44-ох шкіл Лубенського району належні умови для організування правильного харчування дітяків мають лише десять. Уваляється: 10 з 44-ох. В інших 34-ох школах Лохвицького, Гадяцького та інших районів Полтавщини погане технологічне та холодне обладнання, обмежений асортимент страв.

Недоліки громадського харчування зокрема відчутні тепер, улітку, коли розпочався сезон відпусток. Проїдяться вулицями приморської Одеси. Більшість їдальень, кафе та буфетів — це невеличкі тісні приміщення. Під дєвима можна побачити черги. І цілком зрозуміло: не кожний може користуватися послугами ресторанів, де сьогодні підвищені ціни і де переважно приймають чужинців, пригортаючи їх делікатесами за валюту/зрозуміло. Масою на увазі такі ресторани, як „Одеса“, „Красний“ та інші. До речі, в Одесі громадське харчування і вище не зростає. За три роки десяти „п'ятирічки“ у місті-курорті намагається збудувати аж... сім високомеханізованих їдальень, а тим часом є тільки одна. Не пос

ПРО БОЖІ ТРУБИ

Мабуть останнє передвакаційне засідання політичного перелату в Нью Йорку було присвячене дуже важливій та актуальній меті: спростування докляського стану. Цю проблему загаломізувала постановка Стемфордської епарії влаштувати літом цього року докляські курси.

— Ну, найвища пора! — забрав слово заслужений диригент Святоюрського церковного хору, якого покійний Михайло Островерха мав би таку слушну назву „Божою трубою“ за його прекрасний голос. — Зародження стемфордського Владика тепер єдине на потребу, яке же наші докляський стану цієї країні поволеньки викинуть звідси. Коштині оперові співаки, що рятували ситуацію, як могли, відходять до Вічності один за одним, єдиний в нашій Метрополії маестро Лев Рейнорвич стоїть ще твердо в крилоці, ніби той віковий від серед зрубу. А як настав велика потреба, то дорогий маестро заспіває ще Вибороного в... Нападці! — Батька в „Катерині“, та й оперний ансамбль може покликати до життя в пожежному випадку...

— А чи є надія на те, що придуть до нас з України дьяко-дисиденти? — поставив питання в справі формальний т. зв. „ливінський амбасадор“.

Покійно не пробуджаний, — сумно поник головою передбесідник. — Та й не знаєти, чи совісти залишили це котрозоє при житті. Розійшлися були чутки, що звільнили з лярів отця Романюка, та чи приїде він до нас зі своїм дяком, чи без нього — Господь святий знає.

— Прошу шановний колего, — обізвався пан меценас, аматор німецького пива, — те ще замоло видати розпорядок про влаштування курсів: справа закінчується у тому, скільки кандидатів на ці курси запишеться? Якщо мамуся в хаті упереться, що вона хоче багачи свого сінка лікарем чи адвокатом, тоді всі заклички і всі апелі до української молоді, щоб вона повновляла святечичні лава — нанишо припадуться... А що вже говорити про дьякоську професію! Хто з молодих нині захоче стояти в крилоці в характері „Божої труби“?

— Ой, так, так, — це раз поник головою представник духовного стану. — В такій ситуації, одна щира молитва може проломати стіну вєртості й несвідомості. Тому я і кажу, що з нагоди 16-го Світового Дня Молитви, треба було нам молитись і за покликання „до — дьякоського стану“.

І кер

ПРОФ. Д-Р МИКОЛА ПОЛЕВСЬКИЙ
(У 10-річчя смерті піаніста і педагога)

Дня 4-го січня 1979 року минуло десять років від дня смерті видатного піаніста і педагога бл. п. проф. д-ра Миколи Полевського, який повністю віддав себе мистецтву своїм учням і ціле життя і до останньої хвилини горів негасяючим творчим вогнем. Цей аристократ духа, прост у музиці передав свої надзвичайні знання учням, хоча мав за собою величезний досвід і досягнення, він завжди безупинно стрімив до високої досконалості. З постійним творчим запалом він працював до кінця свого життя, яке несподівано погасло, бо внаслідок хвилини після того, як він закінчив лекцію. Подіє саме відбулася проба концерту Гайдна; проф. Полевський виконував партію оркестру на другому фортепіані. З цієї проби проф. Полевський не повернувся додому, смерть настала його на вулиці.

Проф. д-р Микола Полевський лауреат Московської консерваторії закінчив педагогічний і фізкультурний факультет (школа С. Танєєва, С. Рахманінова, Арс. Корещенка) і також Московський університет.

Восени 1918 року московські музики і меломани були здивовані зовсім надзвичайним рішенням Художньої Ради

Проф. д-р Микола Полевський

Московської консерваторії Філармонічного Товариства, бож на посаду професора класу фортепіано запрошено 21-річного піаніста Миколу Полевського, який був наймолодшим з усіх професорів. Але, однак, рік пізніше проф. Полевський згодився на пропозицію бути професором Харківської консерваторії, бо у нього було велике бажання працювати для України.

Професор Полевський зробив дуже багато для популяризації творів українських композиторів, часто був першим їх виконавцем, як рівнож і редактором. У ювілейній книжці „П'ятдесят років вищої школи“ (Московської філармонії) в статті С. Чемоданова на сторінці 25 поруч з найбільш видатними митцями, як, наприклад, Сергій Кусевський, Л. Собінов, О. Кніпер-Чехова, В. Мейергольд, Н. Потоловський, В. Калінін, Тіна Лернер, В. Небольсин бачимо й ім'я проф. Миколи Полевського і його дружини проф. Людмили Тимошенко-Полевської.

У 1928 році проф. Полевський отримав наукове звання. Він був головою фортепіанної катедри, деканом факультету (фортепіанного і інструментального) Харківської консерваторії, головою Виконавчої Секції Т-ва ім. Леонтовича та професором Удосконалення Музичних Педагогів, а також професором „Групи Обдарованих Дітей“ при Харківській консерваторії, одночасно він був також консультантом Полтавського музичного технікуму, а пізніше — професором Віденської і Римської консерваторій і Українського Музичного Інституту в Нью Йорку і Філадельфії.

Аналізуючи стиль його гри на фортепіані треба сказати, проф. Полевський був романтиком, що підкреслювалось у багатьох блискучих рецензіях ще на початку його кар'єри. Таким самим романтиком він був і в безмежно жертвній праці для мистецтва і в вихованні учнів. Класу проф. Полевського закінчило понад 100 піаністів. Його учні — це: Леонід Сагалов, — лауреат Шопенівського Міжнародного конкурсу в Будапешті (перша нагорода), Микола Сльванський — піаніст-композитор, дипломант конкурсу в Києві, соліст Харківської філармонії і Лідія Фрідман-Равель — піаністка-концертантка-дипломант конкурсу в Москві, доцент Білоруської консерваторії, Лев Острін — дипломант конкурсу, артист Київської Філармонії, Клара

Скрипченко — піаністка-концертантка (Україна, Німеччина, Австрія), Лідія Запорожець — проф. консерваторії в Грацу (Австрія), Христя Чвартачка концертувала в ЗСА, в Нью Йорку в Карнегі Речитал Голл, в Тавн Голл, і в Бостоні, в Джордан Голл. Тут подано тільки декілька призвищ з великої кількості високоцінних мистців піаністів, виконавців і педагогів, які студіювали під керівництвом проф. Полевського.

Проф. Полевський мав високі оцінки своєї педагогічної праці в пресі, а також опінії таких високих музичних авторитетів, як заслужені професори: К. Ігуменов, О. Гольденвейзер, У. Нейгауз (учнем якого, до речі, є відомий піаніст Еміль Гіллель і Святослав Ріхтер), композитор заслужений артист професор Золоторов, Лев Штейнберг — народний артист, головний диригент Київської опери, Харківського та Московського Великого Театру та інші. Для прикладу подано декілька рецензій: „Знаю педагогічну працю проф. М. В. Полевського, тому що був головою комісії, яка приймала дипломні праці студентів, які закінчували курс Харківського Музичного Інституту. Виконання студентів класу проф. Полевського відрізнялися великим художнім, мистецтвним і технічним викінченням і яскравим розкриттям мистецького образу цілої низки найскладніших творів різноманітних стилів.“

Без сумніву проф. Полевський талановитий педагог у своїй мистецтвій та педагогічній праці. Він виявляв велику ерудицію і музичну культуру“. Лев Штейнберг (печатка Державного Академічного Великого Театру). „Проф. М. Полевський досягає надзвичайних успіхів в своїй праці. Він — без сумніву музикант, який відчуває мистецтво, і педагог, який віддається своїй праці. Виконання багатьох його студентів зробило на мене велике враження“.

Заслужений діяч мистецтва — проф. Г. Нейгауз. Професор М. Полевський концертував також багато як піаніст-соліст, ансамбліст і аккомпаніатор інструменталістів і вокалістів, як Б. Гірма, М. Гришко, Кіпаренко-Доманський, Паторжинський, Віра Духовська і багато інших. Він відіграв з великим успіхом концертні турне разом з його дружиною, видатною українсько-чеською, професором Людмилію Тимошенко-Полевською. Наводимо для прикладу одну з багатьох рецензій: „Виконання професорів Л. Тимошенко і М. Полевського

— рідкий зразок органічного зростання ансамблю; прекрасна звучність, тонкі нюанси, велика чутливість звукових фарб, захоплююча розбірка динамічних ефектів“ „Вісті“, Харків.

Проф. Полевський був також членом Українського Тріо, яке 4-го липня 1932 року отримало звання Українського Державного Тріо, яке складалося: проф. Микола Полевський (фортепіано), проф. Людмила Тимошенко-Полевська (челло), доцент Олександр Іл'явич (скрипка). Це увінчалось наслідком багаторічної мистецької роботи, що її пересело Тріо в галузі пропаганди світової класики і сучасних творів українських композиторів. Учасники Тріо с перші виконавці більшості творів камерної української музики (Коліда, Косенко), Лятошинський, Барвінський, Нижайківський, Прибік, Костенко і інші. „Тріо є висококультурний ансамбль, прекрасний по звучності і високомистецтвій по стилю виконання і трактуванні творів, — писав так про це тріо Пилип Казиський (композитор) „Музика“.

У зв'язку з 10-річчям ювілеєм Українського Державного Тріо голова Спілки Українських композиторів пише: „...Спілка вважає за потрібне відзначити роль і значення цього ансамблю в музично-художній роботі в Україні. Поруч з популяризацією творів класики, ансамбль увесь час включав до своїх програм твори в першу чергу сучасних українських композиторів. Ансамбль в цілому і його учасники не тільки провели велику виконавську працю й часто були першими виконавцями камерних творів українських композиторів, але були одночасно редакторами багатьох творів українських композиторів“. Проф. Михайло Тіш.

Тріо дуже багато концертувало також в Австрії, Італії в найліпших концертних залах і через радіо: Відень, Мілан, Рим, Венеція, Неаполь, Удіне, Анкона і інші. Наводимо витяг одної з рецензій на концерт у Відні в „Mozart-Saal des Wiener Konzerthauses“ 7-го лютого 1945 року: „Українське Тріо складале з проф. д-ра Миколи Полевського (фортепіано), проф. Людмили Тимошенко-Полевської (віолончеля), проф. Бориса Чумаценка (скрипка). Програма концерту складалася за винятком одного лише „Думкового Тріо“ Дворжака, з українських

(Закінчення на стор. 3)

ОДИНАДЦЯТЬ ДНІВ...

(Продовження зі стор. 2)

громаді, що УНСоюз відіграв свою важливу роль у звільненні Мороза. Із хвилиною, коли Мороз прибув до Америки, деякі люди і організації, які брали будь-яку участь в акціях звільнення Мороза, і такі, які до цього часу стояли осторонь, почали приписувати собі всю заслугу в його звільненні.

Український Народний Союз не має наміру цього робити, але ми хочемо заохотити українську громаду, що ролі УНСоюзу в цих справах не була аж така мала.

Самозрозуміло, що без реклами в пресі, вся акція „Звільнити Мороза“, що проходила в Америці й Канаді, не була б таким об'єднаним старанням, яким вона стала. Члени УНСоюзу повинні бути горді з того, що вони теж відіграли певну роль у загальних стараннях, як індивідуально, так і з допомогою преси УНСоюзу — „Свободи“ і „Українського Тижневика“.

У березні 1979 року ми вже знали в УНСоюзі, що почалися переговори про звільнення Мороза. Тоді Союз, без найменшого вагання заявив, що з хвилиною, коли Мороза звільнять, Союз забезпечить всі його потреби.

У переконанні, що ми знаємо советську процедуру, ми сподівалися, що Мороз буде звільнений у червні, після відбуття карі, і прибуде до Америки в часі між липнем, а груднем 1979 року. Згідно з вимогами, Екзекутивний Комітет УНСоюзу зберігав це все в таємниці.

У п'ятницю, 27-го квітня ц. р., приблизно о год. 4:15 по полудні, в часі, коли ми вже збиралися йти додому, наша секретарка Генесова Куфта повідомила мене, що до мене є телефон з Державного Департаменту від д-ра Збігнева Бжезінського, радника президента Картера в справах Крайової Безпеки. Намагаючись полатати мене телефонічно, нас раптово вилучено, чи то з нашої вини, чи з вини Державного департаменту. Я не мав погляду, чому д-р Бжезінський телефонував до мене, думаю, що він знову хоче запросити мене до Білого Дому на інформативну конференцію.

За декілька хвилин з Державного департаменту знову до мене зателефонувано. Я підніс телефон і телефоністка, питаючи, чи при телефоні д-р Фліс, повідомила мене, що зі мною хоче говорити д-р Бжезінський. За хвилину я почув голос д-ра Бжезінського: „Д-р Фліс, президент Картер просив мене повідомити Вас, що Валентин Мороз є звільнений“. Я замінив. У мій голові кружили питання: Як? Де? Коли? Це мусить бути якийсь пустий жарт, — думаю я, — хтось хоче мене здурити“. Але рівночасно я сказав: „Пане Докторе, дякую Вам за таку добру вістку. Де тепер є Мороз, чи в Німеччині?“ — „Мороз є в Нью-Йорку“, — відповів д-р Бжезінський, — телефонуйте до амбасадора Мек'єнрі, а він Вам скаже, де зможе зустріти Мороза“. При тому він подав мені число телефону амбасадора.

„Пане докторе Бжезінський, — сказав я, — це прямо неймовірно. Прошу прийняти вислови подяки від усієї української громади в Америці, бо ми впевнені в тому, що ви відіграли видатну роль у звільненні Мороза“. — „Подяка належить президентів Картерів“, — сказав д-р Бжезінський. Я знову подякував йому і сказав, що ми постарасмося зразу контактуватися із амбасадором Мек'єнрі. Побажанням успіху д-р Бжезінський закінчив нашу розмову. Під час розмови я був в такому напруженні, що після розмови вибіг з

бюра і вигукнув на весь голос. Усі повиходили зі своїх власних кімнат, глянючи на мене дивлячись із великим здивуванням. „Мороза звільнили! — вигукнув я... Підозрюваючи що з їхнім предсидником щось дивне діється, пі Уляна Дячук і панове В. Сохан і В. Оріховський запровадили мене назад до мого бюра і там запиталися мене, що, властиво, сталося. Я повторив їм цілу історію.

Щоб впевнитись, що це все не жарт, я зателефонував до амбасадора Мек'єнрі. Його не було в тому часі в бюрі, але секретарка записала мене, що, як тільки повернеться, він зразу зателефонує до мене. Умичасі вістка про звільнення Мороза рознеслася між нашими працівниками. У радісному і тріумфальному настрої вони всі збіралися біля мого бюра, очікуючи дальші вістки.

Недовзі зателефонував амбасадор Мек'єнрі. Я представив йому і сказав, що до мене телефонував д-р Бжезінський і радив мені, щоб я зателефонував до нього в справі Мороза. На це я одержав відповідь, що Мороз є в готелі Пляза біля Об'єднаних Націй, а кімнати на 37-му поверсі, а при тому амбасадор заявив, що під кожну пору тільки я сам можу Мороза там відвідати і привітати.

Сподівачись, що разом з Морозом прийшли його дружина Раїса і син Валентин мол., я запитався амбасадора, чи зі мною може прийти ще декілька людей. Спершу я одержав відмову відповідь, але після кількох моїх переконливих аргументів, він погодився на моє прохання, тільки сказав, що вони мусять перейти перевірку органів безпеки. Я подав йому прізвища п-ї Уляни Дячук та п. Володимира Сохана і числа їхнього соціального забезпечення. На мою думку, присутність п-ї Уляни Дячук була необхідна тому, щоб вона могла довідатися від дружини Мороза, що їй потрібно для започаткування життя у цій країні.

Відтак, ми вже були готові йти до готелю.

Умичасі наші працівники потвердили вістку, яку почули по радіо, що Мороза звільнили. Перед нашим від'їздом до готелю, я зателефонував до УККА. Директор Канцелярії мгр. Базарко поінформував мене, що саме чує по радіо про звільнення Мороза і що ця вістка всіх неймовірно потрясла. Я переказав п. Базарко моє розмову з д-ром Бжезінським і з адміністратором Мек'єнрі. Я також повідомив п. Базарко, що ми їдемо до Готелью і запитався його, чи він не хотів би поїхати з нами. Не пригадую собі, що він мені відповів, але незалежно від того, ми задержалися біля будинку УККА і п-ї Уляни Дячук пішла до бюра. Ми сподівалися, що з нами поїдуть пп. Базарко і д-р Володимир Душинік і ми постарасмося вже в готелі від організувати безпеку про дозвіл для них. Але обидва панове рішили не йти разом з нами, але вибратися туди наступного дня вранці.

Опісля ми втрійку поїхали до готелю. За нами поїхали туди теж наші редактори, Євген Федоренко, Зенон Снілик, Рома Сохан-Гадзевич і Ігор Дяблоско.

Почувши по радіо вістку про звільнення Мороза, інші члени української громади почали збиратися біля місці ЗСА до Об'єднаних Націй, яка знаходиться декілька блоків від готелю, сподівачись, що там є амбасадором Мек'єнрі. Побажанням успіху д-р Бжезінський закінчив нашу розмову. Під час розмови я був в такому напруженні, що після розмови вибіг з

Літературний вечір, присвячений повісті І. Смоля у Трою

Заходом Гуртка Любителів Мистецтва відбувся у Трою 3-го квітня літературний вечір, присвячений повісті Івана Смоля „У зеленому Підгір'ї“. Голова ГЛМ, інж. М. Герц, у вступному слові подав про творчість І. Смоля, автора низки повістей. Згадав творчість І. „Кордон пають“, зображує зустрів „двох світів“, українців із східних і західних земель, представників советського режиму, зокрема „єнкаведистів“. П-ї Ліза Федорівна скаржилася на учительку Зіну Онисенко, що прибула до карпатського села Міжгір'я учителькою. Під впливом нового оточення вона прозріла, відважно наставувала єнкаведистів, за що її ув'язнили.

Інж. М. Герц скаржився на неукраїнські погляди: єнкаведисти-прикордонники: Акасова, Нахімова, Булати й ін., учитель Розу й Поліну, негативні типи повісті.

Місцевий український православний парох, о. Олександр Лимонченко, з'ясував советську антирелігійну політику та пароху Міжгір'я, о. Сава, що був на своїх місці, відважно виступав в обороні церкви й релігії. Тому єнкаведисти „пришли діло“ йому та вирішили усунути з села. За першим разом люди оборонили його, але акції його несподівано вивезли. І. Дурбак підкреслює, що автор описав своє рідне село під зміненою назвою, деякі сільські типи й советські методи панування терором, донощитвом і вивозами. Герц повість є молодий підпільник, Василь Усташ, син сільського багача, слабий фізично, але сильний духом. Малим хлопцем, він слухав як одна дівчина зі Львова читала дітям казки й оповідання про Довбуша і він забажав стати новітнім Довбушем. Як виріс, то „в його очах світилася думка і воля, якась дивна певність себе“, як оповідав про нього єнкаведист Акасов, що намагався перетягнути Усташа на службу НКВД. Однак Усташ був підпільником ОУН, помагав нашим людям переходити на Захід. Його дівчина, Галя, що допомогла учительці Зіні прозріти, приносила харчі підпільникам. Коли почалася велика облога на підпільників, то Усташ був ранений, але перед смертю вбив начальника НКВД кат Нахімова.

Сільська дівчина Галя, це шкільна прибиральниця, полубила Зіну, розказала їй усю правду про життя українського села на Бойківщині, допомогла їй пізнати підпільників, перебороти страх перед НКВД і стати по стороні української правди, проти московських окупантів України. Протилежністю до Усташа був міліціонер Федько Череп, сільський бідняк, який ненавидів усіх багатих. Він задумав оженитися із Зіною, намітив застати на Сибір одного багача, щоб поїхати по ньому найкращу хату в селі. Коли він підглядав ночами під вікнами, його збили підпільники. Голова сільради Михайло Ковбан, що вернувся з Канади комуністом і ширив комунізм у селі, і секретар Макар, що побував у Чехії, теж були на листі вивозу на Сибір, бо советський режим не довіряв усім, хто побував закордоном, уважаючи їх шпигунами! Цікаві, колоритні статі дів Онуфрія й Яким, мажоритні сцени вивозу на Сибір. Селяни говорять про перебіг бойківських дія-

мо побачити Валентина Мороза. Після перевірки наших документів до нас підійшов амбасадор Мек'єнрі, представив і запровадив нас до кімнати Валентина Мороза.

(Продовження наступного тижня: Перша зустріч з Валентином Морозом і дні, що слідували)

лектом, головою Галя й Федько. Автор має чисту українську мову, гарний стиль, соборницьку ідеологію, цікавий спосіб писання, т. зв. „методу укавлення“, що робить його твори такими „читабельними“. Чудові описи красивих Бойківщини, багато прецизних моментів. Місцями автор так якби не дописував до кінця, залишаючи місце для фантазії читача. Акція розгортається у кількох площинах: Василь Усташ і Галя, Федько і Зіна, група єнкаведистів, три советські вчителі. Може замало позитивних сільських типів, провідників села, що протиставились советському режимові. У 40-ліття зустрічі „двох світів“ у Галичині в 1939 році, варто цю повість фіксувати, щоб пригадати початки возз'єднання Галичини з УСРСР!

Мгр Д. Якубович підкреслює, що в душі Акасова відбувається боротьба, він відчуває, що в селі є добрі люди, схильності до Зіни, дискусії з о. Савою, але вкінці в ньому перемагає комуністичний вишкіл. Зате Нахімова не має ніяких сумнівів. Замало опрацьований Усташ. П. А. Герц підкреслює, що в повісті І. Смоля виступають люди з обох Україн, західної і східної, позитивні й негативні типи. Інж. М. Герц зазначає, що Зіна передала головну ідею повісті — переборення страху, резистансу. Коли Зіна перемогла страх, то могла одержати виступити проти комуністичного режиму, називаючи єнкаведистів — бандами! Тенер дисидентів перемогли страх. Повість „У зеленому Підгір'ї“ перша піднесла тему поборо-рення страху. Автор І. Смоля, вичув критичний момент, коли прийдє такий момент, що в Україні переможуть страх і виступлять одержі в її обороні.

Інж. Р. Галькевич розповів, як він був свідком зустрічі українців з обох сторін Збруча в 1939-41 роках у Львові й на селі. Наші діти люблять учительку українку а не люблять чужинку. Галичани вирости в пієтизмі до Києва, центру України, тому приймали з довірою українців зі сходу. По короткому часі виявилися різні, той небувалий у Галичині страх перед критикою влади й обставин, що його мали українці з центральної землі. Їм відкрилися очі, що існує ще інший світ, інший спосіб життя. Зіна переродилася, бо зустрілася зі свідомим сільським елементом. Усташ був свідомий сільський хлопець, яких у Галичині було 90 відсотків. В повісті замало представлено життя і людей села. П. П. Стрижков підкреслює, що на Сибір вивозили ночами, а не днем, як у повісті. П. К. Легка пригадала, що бачили на власні очі, як вивозили з села. Вкінці інж. М. Герц поставив питання, чи ця повість займає тривале місце в історії української літератури? Мгр Д. Якубович стверджує, що ця повість цікава, але має деякі недоліки в будові. Рецензії були прихильні. Постать Зіни ввійде в літературу, як передвісниця дисиденток.

Цей літературний вечір виявив прикмети цієї повісті, як і творчості І. Смоля, що є немов документально історичних подій — об'єднання українських земель. Коли б ця повість сфільмувати, то глядачі фільму могли б краще зрозуміти процес „возз'єднання“ Галичини зі советською Україною, як і України з Московщиною з-перед 325-ох літ.

Автор, як свідок історичних подій 1939-41 років віддав вірно настрої, спосіб мислення, тактику представників советської влади, опір нашого населення, збройну боротьбу підпільників. Автор передчує зродження руху опору в Україні, і в тому вартість його повісті.

І. Дурбак

Передбачають нову офензиву в Африці

Лондон. — Британські розвідки джерела інформують, що етіопський уряд, під натиском Москви, приготує масову офензиву проти Еритреї, щоб опанувати важливі пристані на Червоному морі.

Проконістичний режим полковника Менгісту Гайлі-Маріам є всещільно під впливом советських і кубинських „дорадників“, які натискають на нього, щоб знищити еритрейських повстанців, які змагають до самостійності. Кілька років тому, коли Етіопія орієнтувалася на ЗСА, Москва та Куба підтримували визвольний рух в Еритреї, яка ввійшла у федерацію з Етіопією в 1952 р., але покинула федерацію в 1962 р. Відтак Москва наставляла, щоб Етіопія дала Еритреї повну автономію, чого не хотів полк. Менгісту, як теж еритрейські повстанці, які хочуть повної незалежності.

Минулого року Менгісту повів великий наступ, при допомозі советської зброї та кубинських „дорадників“, але наступ не довів до знищення повстанців. Тепер, коли СССР закінчив „оборонний пакт“ з Етіопією, Москва домагається цілком

Куба боронитиме В'єтнам перед нападом китаїців

Нью Делі, Індія. — Кубинські воїни є готові обороняти В'єтнам у випадку чергової атаки на нього Китайської Народної Республіки, — заявив віцепрезидент комуністичної Куби Карлос Рафаель Родрігес, який тепер перебуває з 6-денною візитою в Індії. При тому Родрігес зазначив, що під теперішню пору немає жадних кубинських військових частин у В'єтнамі. „Але якщо Китай поновить хотів би

„Писанка українським дітям“...

(Закінчення зі стор. 1)

зі слідами страждань, пережитих років у тюрмі, на нижній ліній дорогі гості горіло щастя і любов, а Птих, але духом віри сильний голос неміч тремтів болем, згадуючи рідну Україну і друзів.

Надія Світлична у своєму слові зупинилася над сумною долею нашої дітвори в Україні, розказуючи дітям як там молоді виростає без рідної мови, рідної школи, без церков, їх бо ворог позмакував. Багато дітей виростають без батьків, які карають по тюрмах і далеких таборах тому, що бороліся за правду і свободу українського народу.

Програму імпрези відкрила голова ОЖОЧСУ М. Лозинська, вітаючи дорогих гостей, батьків та дітей, вказуючи на важливість дитячих імпрез, закликаючи не забувати наших дітей на поневоліній Батьківщині, які живуть без сонця-воли.

П-ї П. Андрієнко-Данчук з'ясувала значення і ролі матері в родині і нації, цінну рідної мови як основу нашої „бути або не бути“.

Без рідної мови кожна нація мусить пропасти. На Україні ворог нищить наших дітей фізично і духовно. Надію Світличну вона назвала нашою великою сестрою.

Про те, що вчительки Школи Українознавства розуміють значення рідної мови, ми мали можливість побачити і почути. У барвистих вишивках з горючими ми радістю очима, зі щасливими усміхненими обличчями вони радували і загірляли наші серця. Вони наче говорили до нас — ми молодечі, з горючими до знання серцями простягасмо наші руки, наші серця до вас з довірою, ведіть нас на правдуку путь! Приймім собі це до уваги. Іхній шлях і наш — це один і той самий широкий, далекий, що мріє на овиді — шлях на рідну Україну.

Це були діти Школи Українознавства СУМА, а

В Україні вийшла збірка до 100-річчя С. Людкевича

Київ — У цьому році, з нагоди 100-річчя доктора мистецтвознавства, професора композитора і диригента Станіслава Людкевича, видавництво „Музична Україна“ випустило в Україні збірку статей „Творчість С. Людкевича“. Іх упорядкував кандидат мистецтвознавства М. Загайкевич, а над підготовкою цієї книжки працювали науковці Інституту мистецтвознавства, фольклору і етнографії ім. М. Рильського АН УССР, педагоги Київської та Львівської консерваторій.

ПРОФ. Д-Р М. ПОЛЕВСЬКИЙ

(Закінчення зі стор. 2)

творів: Тріо В. Косенка, Тріо М. Колди, В. Косенка і Тріо А-моль В. Барвінського. Ця камерна дружина виказала повну зіграність і рівновартість сил, при цьому теж звуково-динамічну рівновагу всіх трьох мистецьких опанованих інструментів. Тріо Барвінського по одному мило нагадало львівські часи. Нашу камерну дружину за кожним виступом рясно оплескувано. Тріо гідно репрезентувало українську камерну творчість перед ширшим музичним світом. Д-р Борис Кудрик (композитор).

Професор М. Полевський багато концертував також зі славного челясткого своєю доною Зоєю Полевською в Європі, Канаді, Америці в найбільших концертних залах, як наприклад: Таві Голл і великий Карнегі Голл в Нью-Йорку.

В рецензіях завжди був відмічений прекрасний супровід проф. Полевського:

„З почуттям і майстерністю акомпанював проф. М. Полевський, який таким чином миг прийняти участь в успіху своєї доні. Полевським буде зарезервоване в Італії таке саме ентузіастичне прийняття, яке вони вже дістали в інших країнах“ (Рафаель де Рензіс „Ль Мондо Музікале“).

„Зої Полевський акомпанювала її батька проф. М. Полевський з майстерністю, яку вимагала того роду челястка“ С. Н. „Міжнародний музикант“, Нью-Йорк.

„Проф. М. Полевський, батько челястки, який акомпанював в концерті є одним з найбільш блискучих інструментів фортепіанового мистецтва... Армандо Романо „Ль Прогрес“ Нью-Йорк.

„Проф. М. Полевський має велику славу як музичний педагог і показав себе в концерті своєї доні, як прекрасний піаніст і чудий акомпаньйор Роберт Пік „Нью-Йорк Штатс Цейтунг“ чнд Геральд“.

„Як челястка Зої Полевська є винятковим феноменом який дивує славних столичних музиків, і які про неї висказують в суперлативах. На окрему згадку заслуговує супровід фортепіановий батька челястки проф. Миколи Полевського першорядного, добре відомого піаніста, який прекрасно приміюється до гри челястки, часто виторює рівнодіяну партію у своєму супроводі.“ Проф. В. Безкровний.

„Проф. М. Полевський був чудесним акомпаньйором-партнером, не ховаючи свого піанізму (як це робить багато акомпаньйорів) своїм виконанням він цілком злився зі солюїсткою“. Композитор Микола Фоменко.

„Треба зазначити тут ще й фортепіановий супровід, який спочивав у руках батька п-ї Зої проф. Миколи Полевського. Думаю, що ніколи п-ї Зої не буде мати кращого партнера, як має його тепер в особі свого батька проф. Миколи. Тут не виступає двоє людей, тут батько і доня своїм виконанням зливаються в одну духовно-творчу особу“ А. Б. Нью-Гейвен, Коніг.

Ніщо не є вічне тільки для музики не існує час, вона ж бо послання неба. Музики приходять і відходять, але ім'я великих залишається; їхній талант, їхня впертість, досягнення, надхненність — передаються учням.

Проф. Полевський зокрема відзначався висококваліфікованою працею в галузі українського мистецтва і виконання молоді. Проф. Полевський вміє прищепити молодим адептам основну істину в розвитку музичного таланту: замілювання до праці і розуміння, що без праці не допоможе навіть найбільший талант.

У ПАМ'ЯТЬ

сл. п. МАРІАНА ПАСІЧИНСЬКОГО

магістра прав, поручника 1-ої Української Дивізії УНА, у 35-ту річницю річницю смерті 20-го липня 1944 р.

під Бродами

вислани 200 доларів

до Гвардуду на „Фонд переслідуваних советським режимом науковців-українців“.

Сестра — ІРЕНА з мужом РОМАНОМ ПЕВІЦЬКИ

Сестрині:

НЕЛІ ГЕРУС

ЗОРІАН ПЕВІЦЬКИЙ

з родинним

У ЧЕТВЕРТУ СУМНУ І ВОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Неодіадуваного і Незабутнього

бл. п. д-ра

МИХАЙЛА СОСНОВСЬКОГО

відправитися за спокій його душі

ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ

у середу, 25-го липня 1979 року:

в Торонті, в церкві св. Миколая, о год. 8-й ранку;
в Нью-Йорку, в церкві св. Івана Хрестителя, о год. 8-й ранку;
в Бавнд Бруку, в Церкві-Пам'ятнику, о год. 9-й ранку;
в Мамі, в українській католицькій церкві, о год. 8-й ранку;
в Римі, в Обителі Отців Студитів.

Приняті і Знайомі про молитви просять —

ДРУЖИНА І РОДИНА

ПЛАСТОВИЙ ФЕСТИН

Неділя, 16-го вересня 1979 р., о год. 1-ша по пол.

на площі церкви св. Арх. Михайла

1013 Fox Chase Rd., Jenkintown, Pa. 19046

30-ЛІТТЯ

ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

БЕНКЕТ І ЗАБАВА

Субота, 27-го жовтня 1979 р., год. 7-ма веч.

Зала Катедрі при 816 Н. Френклін вул.

Філадельфія, Па. 19123

Пластуни Філадельфії відзначали ювілей

Філадельфія (В. Бандера). — На свяченому у Філадельфії, що його влаштували пластуни і місцевий Пластспірт на чолі з Аскольдом Рудакевичем, проголошено ювілейний рік для відзначення 30-ліття цієї другої по величині станиці у ЗСА. Вона охоплює понад 400 активних членів, а її пластовий Відділ УНС ім. Строго Лева нараховує 262 зареєстрованих грамот.

Під знаком ювілею мали пройти найближче свято весни 24-го червня та ряд подібних імпрес. Святокий комітет очолює Богдан Олексійський, довголітній діяч та голова згаданого Відділу УНС в станиці. Він видав заклад до батьків добротливих громадян, та підприємств, допомогти видати пропам'ятну книгу, стати спонсором. Вже є розпродажу пам'ятки медалі. Особливо відбудеться святочний бенкет з програмою.

Станиця починає свій ювілейний рік під проводом енергійної старшини та молодих виховників. Станічний Борис Павлюк має солідний досвід на таких постах як вояки, кошовий

Станічний Борис Павлюк

та крайовий комендант юнаків По фаху він інженер та закінчив магістерські студії в бізнесовій адміністрації. Рівнож його дружина Нілія і сини Борис та Ігор є завітними пластунами.

Молодь філадельфійської станиці відзначається в українознавчих школах, в театральній групі, та в студентських товариствах.

У ювілейному році, станиця бажав відзначити своїх нестомних виховників і провідників, як рівнож провідити та скріпити діяльність на найближчі роки.

Успішний Гарвардський Вечір у Детройті

Заходами постійного Комітету Гарвардського Вечора в суботу, 28-го квітня ц. р., у приміщенні новобудованого Українського Культурного Центру у Воррені відбувся п'ятий з черги Гарвардський Вечір, у якому взяли участь 280 осіб.

Вечір розпочався коктейлем о год. 6:30 вечора, що пізніше його відкрив енергійний і щоло душою відданий справі Фонду Катедр Українознавства при Гарвардському університеті — Ярослав Конопа. Він привітав присутніх і подякував їм за участь в імпресі з доходом на Український Науковий Інститут при Гарвардському університеті. Зокрема сказав він подяку за співучасть таким організаціям чи товариствам як: Т-ву Українських Градуантів, Т-ву Українських Інженерів, Т-ву Українських Лікарів, Окружний Раді Союзу Українок Америки, Українському Студентському Клубові при Вейнському університеті та членам Комітету за їх віддану працю. У дальшому слові голова підкреслює, що перше десятиріччя Українського Гарварду відзначилося поважними успіхами, в одному бо з найкращих університетів світу встановлено три катедри українознавства і почав діяти Український Науковий Інститут, університетські чинники поклали до керування справами того наукового центру постійний Комітет українських студій, а над цілістю наглядом візитаційний (контрольний) комітет. Вишкіл фахівців українознавців заохотили молодих талановитих людей завершувати свої студії докторськими студіями і всеціло присвячуватися українській науці. В Катедрах Українознавства відбуваються конференції, лекції, семінари, виставки українистики, праця в архівах інших країн, поїздки в науковий центр, контакти з науковцями в інших державах, публікації в журналі, Літні Курси Українознавства тощо, а все це завдяки щедрий жертвенності

патріотичної української спільноти у ЗСА і в Канаді.

У другому десятилітті Український Гарвард потребуватиме дальшої матеріальної підтримки нашого громадянства для здійснення мети: через вільну науку в вільному світі до вільної науки у вільній Батьківщині. Закінчив голова Комітету своє вступне слово і попросив до слова визначного мисленця, пластуна і біохеміка д-ра Романа Прохика.

Д-р Р. Прохик привітав присутніх від Фонду Катедр Українознавства, відчитав листу жертводавців метрополітального Детройту, які склали більшість суми на цей фонд, подякував їм за щедрий пожертви і попросив про дальшу моральну і матеріальну підтримку, підкреслюючи, що Гарвардський Вечір відбувається під час раднісної і хвилюючої події приїзду до ЗСА Валентина Мороза.

У дальшому ході Вечора голова попросив о. ігумена Інокентія Лотоцького провести молитву. Текст молитви був короткий, але змістовний і забарвлений патріотизмом. Молитва о. ігумена включала подяку університетів світу встановлено три катедри українознавства і почав діяти Український Науковий Інститут, університетські чинники поклали до керування справами того наукового центру постійний Комітет українських студій, а над цілістю наглядом візитаційний (контрольний) комітет. Вишкіл фахівців українознавців заохотили молодих талановитих людей завершувати свої студії докторськими студіями і всеціло присвячуватися українській науці. В Катедрах Українознавства відбуваються конференції, лекції, семінари, виставки українистики, праця в архівах інших країн, поїздки в науковий центр, контакти з науковцями в інших державах, публікації в журналі, Літні Курси Українознавства тощо, а все це завдяки щедрий жертвенності

Останньою точкою Вечора був бал при звуках оркестри А. Мартинюка „Соняшник“ з Нью Йорку. Настрій був дуже веселий. Танцювала молодь, а з нею і деякі старші, а інші сиділи ще за столиками і гуторили майже до півночі. Бал тривав до 2-ої години ранку. Вечір пройшов дуже успішно і приніс на ФКУ чистого зиску 10,000 доларів.

Франц Липецький

Д-р Маруся Бек очолила Раді Прихильників УНР

Детройт (К.І.). — Д-р Маруся Бек очолила нову організацію, яка прийняла назву Раді Прихильників УНР, та яка видала вже перше число свого органу, квартальника „Трибуна“, що появився за березень 1979, подаючи місце своєї появи „Детройт-Міннеаполіс-Джерсі Сіті“. Як редакційну колегію того 26-сто-

рінкового журнальчика малого формату подаю Івана Кедрина, Антона Семенюка й Івана Бека, але під „Комунікатом“ підписані 14 осіб — всі вони колишні активні діячі в системі Українського Державного Центру на чужині, здебільше члени останньої Президії УНР-і члени екзильного уряду, які не погодилися з декретами през. М. А. Лівницького про розв'язання УНР-а та докоринну зміну „Тимчасового закону про реорганізацію Державного Центру“ з 10-го червня 1979 року. Однаково у Вступному слові „Від Редакції“:

„Хто ми і чого ми прагнемо“, як теж у згаданому „Комунікаті“ підкреслюється, що ця нова організація не є ніяким суперництвом супроти існуючого УДЦентру і не має на меті його послаблення, а, навпаки, стоїть на тих самих ідейних позиціях і прагне збереження надалі УДЦентру, але „уздоровлення його на базі привернення в нього правопорядку“. Як

адресу „Трибуни“ подано Trybuna, 600 — 8th St., Minneapolis, Minn. 55414. На змист її першого числа, крім згаданого слова „Від Редакції“ і „Комунікату“, склалася стаття Антона Семенюка „Що можна й чого не можна“, передрук статті М. Стиранки з „Свободи“, „Принципальні чи тактичні різниці“, „Перегляд подій“ і „Громадська праця“.

адресу „Трибуни“ подано Trybuna, 600 — 8th St., Minneapolis, Minn. 55414. На змист її першого числа, крім згаданого слова „Від Редакції“ і „Комунікату“, склалася стаття Антона Семенюка „Що можна й чого не можна“, передрук статті М. Стиранки з „Свободи“, „Принципальні чи тактичні різниці“, „Перегляд подій“ і „Громадська праця“.

адресу „Трибуни“ подано Trybuna, 600 — 8th St., Minneapolis, Minn. 55414. На змист її першого числа, крім згаданого слова „Від Редакції“ і „Комунікату“, склалася стаття Антона Семенюка „Що можна й чого не можна“, передрук статті М. Стиранки з „Свободи“, „Принципальні чи тактичні різниці“, „Перегляд подій“ і „Громадська праця“.

адресу „Трибуни“ подано Trybuna, 600 — 8th St., Minneapolis, Minn. 55414. На змист її першого числа, крім згаданого слова „Від Редакції“ і „Комунікату“, склалася стаття Антона Семенюка „Що можна й чого не можна“, передрук статті М. Стиранки з „Свободи“, „Принципальні чи тактичні різниці“, „Перегляд подій“ і „Громадська праця“.

У Гамптенбурзі пом'янули св. п. Ю. Ревая

Владика Василь Лостен відправляє панахиду на гробі св. п. Юліана І. Ревая на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гамптенбурзі.

Світлана Р. Голіят

(Роман С. Голіят) — Дня 10-го червня ц. р. на Українському Католицькому Цвинтарі св. Духа в Гамптенбурзі, Н.Й. Владика Василь Лостен — стемфордський єпископ відправив панахиду над гробом св. п. Юліана І. Ревая, колишнього прем'єр-міністра Карпатської України, в 40-й день від його смерті.

У понеділок, 11-го червня ц. р. д-р Василь Вереш, секретар Карпатського Дослідного Центру ім. Юлія Ревая влаштував семінар присвячений світлій пам'яті — Юліана І. Ревая — президента цього Центру. Доповідач сказав, що після невіджданого смерті Ю. Ревая, президентом КДЦентру став проф. Петро Стерчо й КДЦентр названо ім. Юліана Ревая з датою 30-го квітня ц. р.

Д-р Василь Вереш коротко схарактеризував Ю. Ревая та познайомив присутніх із його великою громадсько-політичною працею, як на Карпатській Україні, так і в Зєднаних Штатах Америки. Щоб краще вести освітлюючу працю серед карпатських русинів, Ю. Ревай став основоположником Карпатського Дослідного Центру в Нью Йорку, завданням якого є джерельно опрацювати наукову працю як стали б найкращим вчителем карпатських русинів. КДЦентр видав дві наукові публікації: „Історія Карпатської України“ в українській мові й „Дипломатія подвійної моралі“ в англійській мові. Обидві книжки опрацював проф. д-р Петро Стерчо. Ці публікації Ю. Ревай вислав усім діячам карпатських русинів. Ми мусимо, собі освідомити, що наші карпатські русини залишили Карпатську Русь майже 100 років тому, а приїхавши до Америки підпали під вплив ворожих і чужих те-

перативи „Самопоміч“ в Нью Йорку, президентом Карпатського Дослідного Центру, кооператором ідеалістичного і директором Українського Інституту Америки працюючи на тому ж пості він помер 31-го квітня 1979 року.

Довідавшись про смерть св. п. Юліана І. Ревая наш Патріарх Йосиф І-ий, у листі до КДЦентру пише:

„Прошасмо із співчуттям для рідних, приятелів, співробітників і земляків прем'єра Української Карпатської Держави, бл.п. посла Юліана Ревая, що залишив нас в Бозі. З його ім'ям пов'язаних стільки споминок і трагедій з недавнього минулого про нерівну боротьбу цієї землі за самостійність і соборність і його ім'я остане світлом для нас усіх, як серед неможливого творити для свого народу вільну будуччину... Того, що від нестійкої тліни минулого прийшов до Тебе, сподоби. Благий, жити радісно в оселях вічних, оправавши його вірою і благодаттю“.

Вічна йому пам'ять! Патріарх і Кардинал“

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го ЛИПНЯ 1979 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76-й В'їд., о год. 1-й по пол. в укр. кат. школі при Сенфорді і Айві вул. Проситися чл. прибути та вивірити залеглі вкладки. — В. Броський, предс., Т. Клебан, касир, Ю. Демчук, фін. секр.

HELP WANTED

MALE-FEMALE

WANTED

LIVE IN MALE ATTENDANT Care for incapacitated male. Salary by agreement Tel.: (212) 558-3593 (212) 274-5082

ПОТРІБНО СЕКРЕТАРКИ

Уряднички до адвокатської канцелярії, знання машинного писання, стенографії, українська мова. Платня за домовленням Tel.: (212) 254-2260

REAL ESTATE

FOR SALE BY OWNER

3 homes — 1 converted barn (Heated), suitable Antique store (1800 sq. ft.), swimming pool, tennis ct — 3 storage bldgs greenhouse 30 ft. x 100 ft. — 1100 ft. on Rt 209 — 36 acres Ellenville area (914) 647-5464 CHARLES COHEN Laurenkil Road Ellenville, N. Y. 12428

5 MODERN GARDEN APTS.

On 3 acres Good return, leaving area. For information call — (212) 932-1644 or (914) 647-5250

IRVINGTON, N. Дж.

В сусідстві Мейплвуд, дуже гарний 3-родинний дім (11 років), з найкращим внутрішнім викінченням, газове опівання водою, просторі кімнати, гараж на 3 авта, велика площа.

DESNA REALTY

749 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106 ОРЕСТ МОСТОВИЙ (201) 398-3000

For sale conveniently located in residential Ellenville 2 bedroom RANCHSTYLE HOUSE with garage on landscaped double lot, by owner, \$30,000.00. Call — (914) 647-8248 or write: L. Dusia, 27 Center St., Ellenville, N.Y. 12428.

LOW \$50'S

Just minutes away from the Ukrainian Estates in beautiful

KERHONKSON, N. Y.

3 bedroom ranch on a lovely landscaped 1 acre, wooded area faces large screened-in back patio 2 bathrooms, living room with floor to ceiling, brick fireplace, den, spacious kitchen, separate dining area, well built, well insulated custom original owner home, 1000 gal oil tank, full basement, w/w carpet throughout house. Deep well, low taxes, above ground 24' pool. We hate to give up our home but we are moving out of the area. Call us at

(914) 626-7672

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорітці із золотими буквами. 552 сторінок із фотографічною документальною. Ціна 15.00 дол. тріп.

СВОБОДА

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью Джерсі можуть отримати цю книгу за \$5.00 замість \$15.00.

М'ЯСО І КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смакування. Вироби у власній фабриці ковбас. ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША. яку найліпше люблять господині і цілі родини. Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.

KARL EHMER PORK STORE

Головна крамниця: 63-35 Fresh Pond Road Ridgewood-Brooklyn, N.Y.

Філії крамниць в Нью Йорку і поза містом.

THE UKRAINE, 1917-1921: A STUDY IN REVOLUTION

Edited by TARAS HUNCZAK with the assistance of JOHN T. von der HEIDE

Cambridge, Mass. Harvard Ukrainian Research Institute 1977

424 pages — hard bound Price \$15.00

Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

“СВОБОДА” BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ НАЙКОРИСНІШЕ

у Федеральній Кредитовій Кооперативі „САМОПОМІЧ“ в Нью Йорку

Дивіденда від ошадностей 6.5% з чвертьрічним нарахуванням

• ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ відповідно до ошадностей — аж до висоти \$2,000.00.

• ОДНО ДО ШІСТЬ РІЧНІ ОШАДНОСТЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ від 6.75% до 8% річно — з чвертьрічним нарахуванням.

• ПОЗИЧКИ ОСОБИСТІ ТА ГІПОТЕЧНІ (мортгаджі) на довгідні умовинах сплати.

• ПОЗИЧКИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ДО ВИСОТИ \$10,000.00 на кошт Кооперативу.

• ПОЗИЧКИ НА АВТА.

• СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИЧКИ — до сплати після покінчення студій.

• Вільний від прибуткового податку ПЕНСІЙНИЙ ФОНД (IRA) НА 8% РІЧНО.

• ЧЕКОВІ РАХУНКИ (SHARE DRAFT).

• ГРОШЕВІ ПЕРЕКАЗИ ТА ПОДРОЖНІ ЧЕКИ знаної в цілому світі фірми American Express.

АДРЕСА:

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION

108 Second Avenue New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 473-7310

КОЛИ ХОЧЕТЕ ВИСЛАТИ ПОСИЛКУ-ДАРУНОК ДО СССР

ПОКОРИСТУЙТЕСЬ ПОСЛУГАМИ ШИРОКОВІДОМОЇ ВСІМ ФІРМИ

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

(Licensed by Vnesheposyltorg)

EXECUTIVE OFFICE

1776 BROADWAY NEW YORK, N.Y. 10019 Tel.: 581-6590 і 581-7729

Вислати тільки через наші відділи посилки доставляються на призначену адресу в найкоротшому часі. Доставка посилок гарантована. Натяжне хіто оплачується тут у наших крамницях і відборців. НЕ ПЛАТІТЬ НІЧОГО. При конторах фірми є склади з різними одяговими товарами, харчовими продуктами, шкірами на обуту і т. п. по дуже низьких цінах.

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

Із додатковими інформаціями, звертайтеся до головного бюро або до одного з наших відділів.

Відділи відкриті щоденно від 9 год. ранку до 6 вечора

По суботах і неділях від 9 ранку до 4 по пол.

НАШІ ВІДДІЛИ

BROOKLYN, N.Y. 11218 — 485 McDonald Avenue 633-0090

NEW YORK, N.Y. 10003 — 78 Second Avenue OR 4-1544

NEW YORK, N.Y. 10003 — 324 East 9th Street (212) 475-7430

FOURTH RIVER, N.J. — 41 Whitehead Avenue CL 7-8321

PHILADELPHIA, Pa. 19123 — 1013 N. Marshall Street (215) WA 5-8878

ALBANY, N.Y. — 126 Tighman Street NE 5-1654

LOS ANGELES 4, Cal. — 159 So. Vermont Ave. DU 5-8550

CHICAGO 22, Ill. — 1241 No. Ashland Avenue HU 6-2818

CHICAGO, Ill. 60629 — 2608 West 69th Street (312) WA 5-2787

CHICAGO, Ill. 60609 — 1855 W. 4th St. DR 6-4755

BALTIMORE, Md. 21231 — 1828 Fleet Street FI 2-4240

DETROIT 12, Mich. — 11601 Jos. Campau Avenue 365-6780

RAHWAY, N.J. — 47 E. Milton Avenue 381-8800

SYRACUSE, N.Y. 13204 — 515 Marcellus Street 475-9746

CLEVELAND 13, Ohio — 1028 Kentworth Avenue PR 1-0696

HAMTRAMCK, Mich. — 11339 Jos. Campau Avenue 365-6740

RUFFALO 12, N.Y. — 701 Fillmore Avenue TX 5-0700

FOREST HILLS, N.Y. 11375 — 69-40 Fleet Street (212) 268-1594

PHOENIX, Ariz. 85027 — 22047 N. Black Canyon Hwy (602) 942-8770

SILVER SPRING, Md. — 1002 Kennelwood Avenue (301) 589-4464

MIAMI BEACH, Fla. 33139 — 1201 17 Street (305) 673-8220

LAKEWOOD, N.J. 08701 — 234 Second Street 363-0494

HERKIMER, N.Y. — McKennan Rd. (315) 363-0494

TRAKKA COMPANY

68 East 7th St.

TV - GE 2-5850, New York, 10003

НОВІ ПЛАТІВКИ: на складі Арка має платівки всіх видів.

Найкраще місце на прийнятті, бенкет, ім'янини, хрестини, то-вариські зустрічі, поминки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)

BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Tel. (201) 526-9500, в українській мові (201) 526-1866.

• Власник українськ. та під українським народом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавенді Бруку і св. Духа — в іона соціалістичної фірми

K. M. KARDOVICH

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (212) 947-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигадки клієнтів, радо заведемо до вашого дому з прохотами і порадами

ДО ВИНАЙМУ